

Liszt Ferenc szelleme

Túlvilági üzenetek a Mestertől

Liszt Ferenc a világ egyik leghíresebb zeneszerzője és zongoraművésze, így nem csoda, ha egyesek azt állítják, hogy összeköttetésben vannak a szellemével, és médiumi úton közölnek tőle üzeneteket. Nem csak külföldön, de Magyarországon is van erre példa.

A médiumok számos alkalommal állították azt, hogy híres emberek szellemeivel léptek kapcsolatba, akik a túlvilágról jelentkeztek hozzájuk. Királyok, császárok, tudósok és művészek lelkei tettek már látogatást az arra fogékony embereknel, hogy közvetítsék üzeneteiket az élők felé. Bár nagyon sok csalás és banális üzenet látott napvilágot, de – ahogy az lenni szokott – az esetek nagy száma mellett egy kis részük megmagyarázhatatlan és erősen elgondolkodtató maradt. Ezek közé tartozik az is, amikor egyesek a világhírű zongoraművész, Liszt Ferencel (1811-1886) cserélték ki gondolataikat.

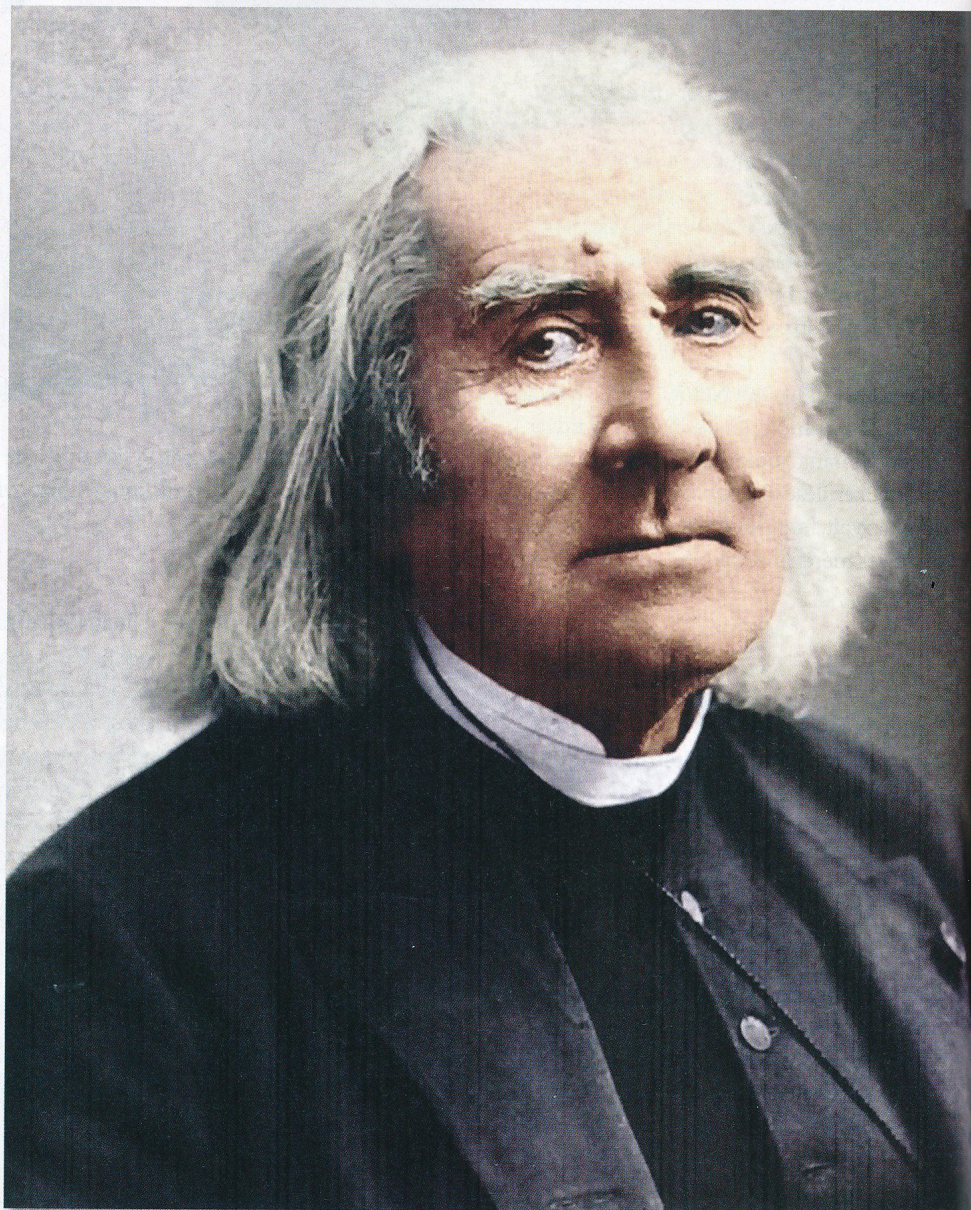
Holtakkal zenélő asszony

A londoni *Rosemary Brown* (1916-2001) egy olyan családban nőtt fel, ahol szülei és nagyszü-

Rosemary Brown hatéves korában látott egy szellemet, aki azt állította, hogy egy zeneszerző, de akkor még nem tudta, hogy valójában Liszt az

lei is paranormális képességekkel rendelkeztek. Már hatéves korában látott egy szellemet, aki azt állította, hogy egy zeneszerző, de akkor még nem tudta, hogy valójában Liszt az. Rosemary tizenöt éves korában érdeklődni kezdett a zene iránt, és vásároltak neki egy zongorát. A kis

Rosemary szorgalmasan gyakorolt, és három évig játszott alapfokon. 1964-től kezdődően újra előjöttek a médiumi képességei, és olyan kompozíciókat írt, amiket állítása szerint a múlt nagy zeneművészei diktáltak neki: közöttük volt a visszatért Liszt Ferenc is. Felbukkant azonban még *Frédéric Chopin*, *Ludwig van Beethoven* és *Wolfgang Amadeus Mozart* is. A nő ezeket a kompozíciókat úgy írta le, hogy amint a zongorához ült, néhány ütem után a szellemek átvették a keze felett az irányítást, majd pedig az utasításukra lejegyezte a kottát. Rosemary számos befejezetlen szimfóniát és új kompozíciót vetett papírra, ami egy csapásra híressé tette. Pozitív és negatív kritika is érte a műveit. A szkeptikusok szerint a nő egy szimp-

la csaló és hazudik. A kevésbé keményebb hangvételű vélemények inkább azt állították, hogy Rosemary őszinte, de nem a szellemektől kapja az információkat, hanem a saját tudatalattijától – így a művek szerzője valójában saját maga. Mindenesetre, ha ez igaz, akkor nagyon érdekes, hogy a tudatküszöb átlépésével egy megváltozott tudatállapotba kerülve az emberek tehetségesebbek, mint egyébként „éber” állapotukban, ugyanis mint említettük, a hölgy csak alapvető zenei tudással rendelkezett. Végül számos zenész és zenetudós támogatta Rosemaryt, bármennyire is hihetetlen volt az állítása a munkák túlvilági forrását illetően. *Hephzibah Menuhin* zongoraművész szerint minden darabban felismerhető a zeneszerzők

stílusa, míg Richard Benett véleménye az volt, hogy ilyet hamisítani nem lehet, és a darabok fantasztikusak. Humphrey Searle, akinek saját művei Liszt szonátáján alapultak, úgy vélte, hogy Rosemary kottái teljes összhangban vannak a nagy művész stílusával. Liszt Ferenc szelme azonban idehaza is megjelent, sőt, hamarabb, mint Rosemarynél.

Szeánszok az asztalnál

Magyarország már az 1800-as évek közepe óta a spiritizmus lázában égett, de az I. világháború után is, amikor sokan elvesztették a szeretteiket

teljesen laikusak voltak a témakört illetően, ám Flóra és társai mégis felismerték a közlésekben Liszt személyiségét, valamint szófordulatait. Bár az életben Liszt magyarnak vallotta magát, mégis problémái voltak a magyar nyelvvel, és családjának anyanyelve a német volt. A médiumi közlésekben ez nem jelentett problémát, ugyanis gondolat és érzések útján kommunikált, amelyekben nincsenek nyelvi akadályok, akárcsak a telepatikus jelenségeknél. „Magam is tárgyilagosan, elfogultság nélkül, felkészülten vizsgáltam az elém táruló jelenségeket, összeegyeztettem őket a józan ész logikájával, és nagy körütekintéssel ke-

A szférák muzsikája

A spirituális emberek, valamint a vallások több rétegre osztják a világot, amelyek egymás felett helyezkednek el. Ezek a szférák. A szféráknak zenéje is van, amit az arra érzékenyek időnként hallhatnak is. A Bibliában ilyenek voltak egyes próféták, amikor mennyei hang ütötte meg a füleiket. Ez nem más, mint a lelki dallam, az érzelmek hullámszája az éterben, mert minden rezgésekből áll. Minél magasabb szférából való a hang, annál tisztább és gyönyörűbb lehet annak, aki meghallja azt.

analfabéta médiumok biztos, hogy nem tudtak volna produkálni – főleg nem a mester szóhasználatával és stílusában.

A Mester közlései

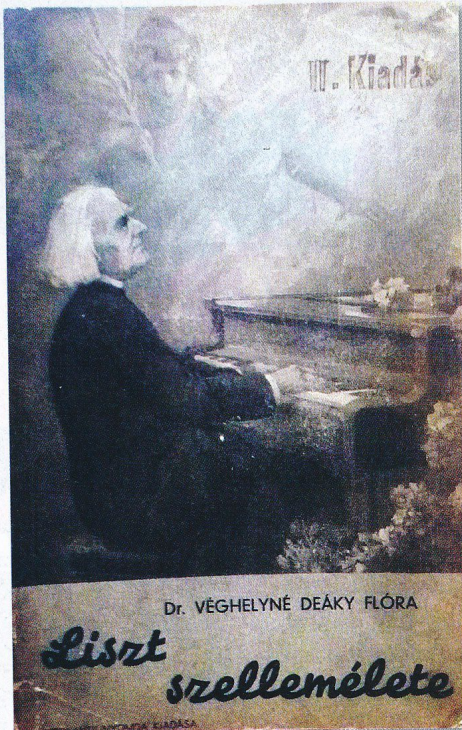
Liszt a zene mellett a hitről, az időről, a művészetéről és még a világegyetemről is közölt dolgokat. Természetesen nincs helyünk bemutatni a teljes közléseket, de idézünk belőlük: „Úgy érzem, ismerősök közé jöttem. Idő, tér egybefolyik, a múlt szava jelenné válik, mert mindent egybefoglal az örök szeretet. Összesimulnak évezredek és évszázadok. Itt elmúlik a félreértés, leszakad szívüinkről a büszkeség. Közétek jöve művészlelkerekre találtam, kiknek lelkében a zene hangjain már számtalanszor életet talált a muzsikás. Ég és Föld cserél utat, kik a Földön vannak, repülni tanulnak, kik az égen, azok a földre szállnak. Nem haltam meg, az örök életet élem a számomra feltárult szebb világban. A művészet lelki folyamat, mely időben meg is szűnhet, hiszen mindaz, ami bennünk készség, változásra van kárhoztatva, de az bizonyos, hogy a művészet ideálja örök nyomot hagy lelkünkben. A művész nem hal meg soha, érzelme, gondolata benne él az alkotásban. Érzem, hogy a szívem minden dobbanása itt rejtőzik a zongora húrjaiban, csak méltó kéz kell hozzá, aki medobogtatva megszólaltassa. Egy-egy kottapapír az én szemfődelem, s beborítja enyésző tetemem. A művész előtt is csak addig lehetetlen valami, míg emberi gyengeségei feltartóztatják, de amint lelket kap az öntudat, fellángol az erő, és a művészet diadalmasan vonul be Isten teremtet munkájába. Ti más nem láttok magatok körül, mint a fizikai vonalakat, de sem belül, sem kívül nem lát a ti szemetek. Pedig itt fent nincs határvonal, nincsenek falak, csak reátok boruló csillagos ég. Idő, tér nincsen, minden ragyog. Sok hajlék van, hol a lelkek túlszárnyalják egymást. Nincs az a lángész, aki meg ne hajtáná fejét a zene és dal előtt. A bölcsesség eltörpül, de a zenéből a dal hangjain új bölcsesség fakad.” Liszt Ferenc hiába vetette le porhüvelyét, úgy tűnik, hogy örökre velünk marad, és időnként kapcsolatba is léphetünk vele.

MISKOLCI LÁSZLÓ

Dr. Végheleyné Deáky Flóra Liszt szellemélete című könyvében jegyezte le, hogy „a döntő bizonyítékok minden fegyvert letétettek, s kénytelen voltam megadni magam annak, amit láttam, átéreztem, hogy az nem megtévesztés vagy hallucináció volt”

és tudni akarták, hogy vajon van-e folytatás a halál után. Ezután érdeklődött dr. Végheleyné Deáky Flóra is, aki Tomka István zongoraművész tanítványa volt, és igencsak nagy népszerűségre tett szert. Flóra a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen végzett, és 1917-ben lépett fel legelőször, amikor is az akkori sajtó Beethoven és Liszt legkiválóbb interpretálójának nevezte. A következő években bejárta Európát, és a bécsi sajtó is elismeréssel szólt róla. Mindezt azért volt fontos közölnünk, mert ez esetben nem Flóra volt a médium, de nagy szakértelme volt a zenéhez és Liszt műveire. A hölgy aktívan érdeklődött a szellemi tanok iránt, és egy művésztagekból álló, kisebb spiritizista körhöz tartozott, ahol három, egymástól független médium tolmácsolta Liszt Ferenc üzeneteit. A médiumok

zeltem őket. A döntő bizonyítékok minden fegyvert letétettek, és kénytelen voltam megadni magam annak, hogy amit láttam, átéreztem, hogy az nem megtévesztés vagy hallucináció volt.” – írta Flóra Liszt szellemélete című 1936-os tanulmányában, amelyben naplószerűen jegyezte le a történeteket. Ebből megtudhatjuk, hogy Lisztnek több, még élő tanítványa is felismerte a közlésekben a mestert; hogy olyanokat tudott közölni, amiket csak egy-egy még élő személy tudhatott, továbbá olyan kritikákat üzent egyes zeneművekről, amikről több külföldi szakértő is visszaigazolt, hogy az életében írt kritikákkal összehasonlítva azok csakugyan tőle származhatnak. Például Vargha Vilma művésztanárnő könnyeivel küszködött, amikor is Liszt azzal a becenévvel szólította meg, amit ő adott neki több mint 50 évvel ezelőtt, és ezt rajta kívül senki sem tudhatta. Ugyancsak felismerte őt Szenté Pál, a zeneiskolák országos szakfelügyelője, aki Liszt műveinek és a róla szóló irodalomnak alapos ismerője volt. Az egyik manifesztáció alkalmával Liszt olyan magas fokú művészeti oktatást közölt több mint fél órán keresztül, amit a zeneileg